

sætning, at Selskabet er berettiget til at anskaffe Kapital under Indenrigsministerens Tilsyn paa den Maade, at det enten udsteder Aktier eller optager Prioritetslaan, og jeg skal tillige henlede Opmærksomheden paa Loven af 13de Marts 1863, hvor det udtrykkelig staar, og at hele den omhandlede Garanti er nominal, saa at der altsaa med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskab neppe kan være Tvivl om, at Regeringen paa ingen Maade har overtraadt sin Kompetence ved at tage Hensyn til det Tab, som der vilde blive Spørgsmaal om ved Salget af Aktierne. — Naar det dernæst er omtalt, at Sagen har en stor Betydning ligeoverfor Statens Tilbagekjøbsret, saa siger jeg: Ja, det har den sikkerligt; men foruden at det dog maasse for Tiden er noget for tidligt at tale om, hvorledes Forholdet vil stille sig i 1896, saa vil jeg sige, at det ialtsald har været et Hensyn, som det har været berettiget at tage ved Loven, men som det forekommer mig, at man ikke kan forekaste Ministeren, at han her ikke har lagt større Vægt paa, end selve Loven har gjort, da den indrømmede Garanti for 350,000 Rd. pr Mil. — Naar endelig et Flertal har ment, at jeg kunde have givet Forlængelse af Fristen, at jeg burde have forelagt Rigsdagen Spørgsmaalet, saa vil jeg sige, at jeg ikke er enig med de Herrer i den Henseende; thi foruden at der dengang ikke var Valg mellem flere Alternativer, idet der kun forelaa eet Tilbud, fra det sjællandske Jernbaneselskab, saa vil jeg sige, at jeg vilde anse det for at være en Fremgangsmaade, som man med Rette kunde have bebrejdet mig, om jeg havde ladet det belejlige Dieblit, hvor det sjællandske Jernbaneselskab endelig var blevet villigt til at opfylde Lovgivningsmagtens Duffer, slippe ud af mine Hænder, og jeg tror næsten, at jeg tør sige, at var Trykket taget bort, er det muligt, at det sjællandske Jernbaneselskab havde stillet sig noget anderledes, end det gjorde, medens Trykket varede. — Der er endnu en Bemærkning, jeg ikke kan lade være at komme med, navnlig i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som forudsatte, at Regeringen var fuldstændig bejendt med de

Transaktioner, som senere sluttedes med de Herrer Suel og Nyholm. Jeg vedgaar, at jeg vidste, at der var Spørgsmaal om at træffe et Arrangement, uden at kjende dette Arrangements nærmere Indhold, og Omstændighederne stillede sig saaledes for mig, at, da de spurgte mig om, hvad de skulde gjøre, tilraadede jeg dem, at de skulde træffe et Arrangement, og min Grund til at gjøre det var den, at jeg maatte mistvible om, at de overhovedet med den Modstand, der reiste sig imod dem paa Pengemarkedet, vilde være istand til at gennemføre Projektet, og det forekom mig billigt, at de Herrer kunde faae Godtgjørelse for de Udgifter, de havde havt, og den Uleilighed, hvorved de havde skabt den Situation, som aabenbart var Penge værd, og som gjorde det muligt at komme til det Resultat, som nu foreligger; men da jeg hørte, hvilke Betingelser man stillede, da har jeg ikke raadet. Jeg har ikke forhandlet med de Herrer, siden disse Betingelser bleve mig bejendte. Forsaavidt man kunde mene, at der ved de Foranstaltninger, som af mig ere truffet, ikke er taget det fornødne Hensyn til Statens Garanti, saaledes som det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds mente, at jeg ikke har, da vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke i den Henseende kan dele Mening med ham; thi saa havde jeg ikke gjort det. Jeg anser det i og for sig for at være forstandigt af det sjællandske Jernbaneselskab, at det har truffet det Arrangement, som det har truffet, og jeg anser det ikke alene for forstandigt for dets egne Interesser — hvortil jeg forøvrigt skal bemærke, at denne Sag ikke alene har været besluttet enstemmig af den samlede Plenarbestyrelse, men enstemmig er bleven vedtagen paa en Generalforsamling af Aktionærerne —, men jeg kunde selvfølgelig ikke lufte mine Dine for, at naar der kom denne anden Nordvestbane, vilde der være ganske andre Spørgsmaal om en Fare for Statens Garanti, end der vilde være, naar det sjællandske Selskab søgte at blive af med denne Konkurrent og navnlig ogsaa derved blive af med et Aktiv, som det selv og vistnok Alle forlængst have været overbeviste om, saalænge det skal vedblive at være en isoleret Banestrækning nemlig Falsterbanen, staar